Läs Vecko-Journalens reportage från 1935 om Erik Åkerlunds skärgårdsparadis Lyngsåsa på Dalarö.

Tidningen med nr. 27 gavs ut
söndagen den 7 juli 1935 och kostade 50 öre.

Text och bilder är kopierade från tidningen.

Erik Åkerlund avled 5 år efter detta reportage.



Lyngsåsa år 2002 då Dalarö folkhögskola fortfarande hade verksamhet i byggnaden



Fakta om Erik Åkerlund:

Född 1877, död 1940, var en svensk entreprenör, förläggare och publicist.

Åkerlund grundade 1906 tillsammans med Johan Petter Åhlén Åhlén och Åkerlunds Tidskriftsförlag. 1929 såldes förlaget till familjen Bonnier, och därefter grundade han 1930 tillsammans med Ruben Rausing förpackningsföretaget AB Åkerlund & Rausing. Åkerlund var under 1930-talet även ägare till Aftonbladet och Stockholms-Tidningen. I början av 1930-talet, efter försäljningen av Åhlén och Åkerlund, lät Erik Åkerlund bygga den påkostade *Villa Åkerlund* i den då nya stadsdelen Diplomatstaden i Stockholm. Erik Åkerlund var mycket idrottsintresserad och en förgrundsgestalt inom curling, squash, segling med mera. Erik Åkerlunds båt Bissbi vann OS-guld i segling i 6 m-klassen i Los Angeles 1932. Son till Per-Olof Åkerlund och Emma Charlotta Gabriella Garfwé.



”Villa Åkerlund” i Diplomatstaden, Stockholm

Läs på sidorna 2 – 5 reportaget om Erik Åkerlunds skärgårdsparadis.

ERIK ÅKERLUNDS SKÄRGÅRDSPARADIS

Bland 1000 sportpriser lever generalkonsult Åkerlund ett lyckligt lantliv i sitt magnifika hem på Dalarö

Mitt bland alla småstugorna på Dalarö reser sig ett stort vitt stenhus, ett gott sjömärke för alla sjöfarande på Jungfrufjärden och traktens sevärdhet på land. Det är Erik Åkerlunds villa Lyngsåsa, byggd 1921 till hans sommarställe men förra året omdanad så att den kan användas till både vinter- och sommarbostad.

Visserligen har Erik Åkerlund också ett hem i staden, den magnifika villan i Diplomatstaden, som minister Steinhardt nu bebor, men vi skulle mycket misstaga oss, om inte friluftsmänniskan, seglaren, jägaren, fiskaren, sportsmannen Erik Åkerlund trivdes minst lika bra, om inte bättre med att vara helt och hållet lantbo. Han älskar sitt Dalarö, sin villa, sina växthus, sina trädgårdar och först och sist sina båtar.

Stella Marina gungar behagfullt på de solstekta böljorna nedanför blomstersluttningen ner mot hamnen och Sea-Song, racerbåten som gör 40 knop i timmen, rycker otåligt i repen vid bryggan. Men var är segelbåtarna, Bissbi och den stolta Svanevit? Borta, sålda, har husets herre tröttnat på segelsporten?

»Nej, segelsporten har nog fortfarande en stor plats i mitt hjärta, men då jag beslöt mig för att upphöra med kappsegling, sålde jag min stora kärlek 'Princess Svanevit' samtidigt som min son Olle fick övertaga 'Bissbi'. Nu är det barnens tur att ta vid och själv vill jag under fria stunder njuta av familjelivet och då gör jag härliga långfärder ombord på Stella Marina».

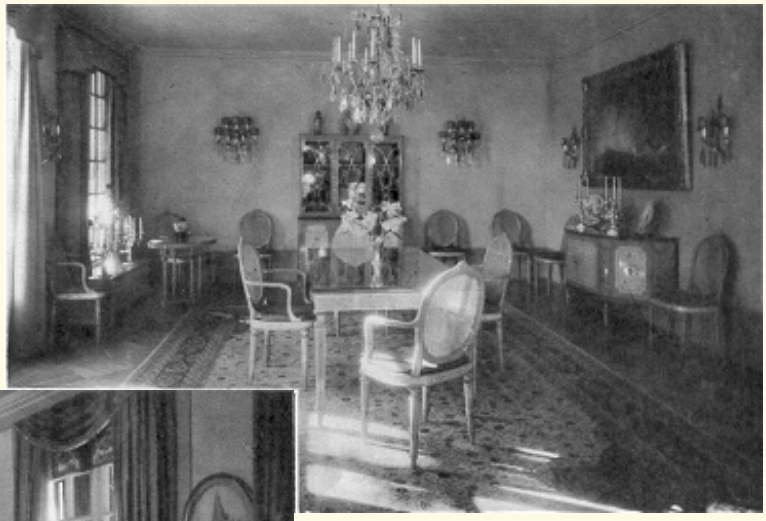


Generalkonsul Erik Åkerlund och fru i växthuset på Dalarö

De tusen sportpriserna i fjorton olika grenar tala sitt tydliga språk om att Erik Åkerlund har rätt att vila ett tag från tävlingsbanorna både till lands och vatten. Vad det betyder att ha Erik Åkerlund till primus motor, det vet ändå både affärsmän och sportfolk - seglare, bilmän, jägare, curlingspelare, motorbåtsentusiaster, skyttar, kort sagt alla som lärt känna hans organisationstalang, energi och smittsamma optimism. Sannerligen har inte också hans båda hem i Stockholm och Dalarö blivit talande monument över ett livsverk, som mer än de flesta präglats av seg och målmedveten framåtanda, tur och skicklighet i förening. Ja, om Erik Åkerlund också nu bekläder den framskjutna posten som verkställande direktör i två dagliga tidningar, är det i alla fall på den forne svenska tidskriftskungen man tänker, när man vandrar genom hemmet.

Den som nalkas villa Lyngsåsa på Dalarö från sjösidan, förbluffas över de väldiga anläggningar som husets herre gjort, storslagna terrasseringar i granit övervuxna med en dekorativ bergflora; Högst uppe på udden krönes utsiktspunkten av ett pelartempel, där en enorm kikare brukar vara uppmonterad. En bergssluttning är klädd med härliga lilafärgade rhododendron, legioner av rosor vänta på att spricka ut och sprida sin bedövande vällukt över parken innanför bergspartiet. Tennisbanan har fått vika för en storartad trädgårdsanläggning med ryska jordgubbar, en unik importvara från ryska kejsarhovets trädgårdsanläggningar, månadssmultron, kronärtskockor och all sommarens ljuvlighet. Inne i de stora växthusen står luften och dallrar av värme. Fina äppelsorter mogna i väldiga blomkrukor för att sedermera flyttas ut i trädgården eller på middagsbordet, så att man utan större ansträngning kan plocka åt sig de rara frukterna. Blå plommon svälla mot de vita murväggarna, druvorna rodna under taket och längs spaljeerna växa världens godaste nektariner, persikor och meloner. Vilken njutning att dricka en av dessa nektariner - uttrycket är träffande, ty en mer saftrik frukt får man leta efter. Inne i orchidehuset blomma de mest konstbesynnerliga rariteter, catleya och sepepidium, för att inte tala om den mystiska dendrobium, en stor konstig rotliknande växt, som plötsligt avger en blyg vitsippsartad blomma mitt från stammen. Det är mycket att se och njuta av utomhus, men själva hemmet är ändå ställets clou.

Forts. på sid. 4



Salongen med en vacker roccocomöbel från van der Nothska palatset.





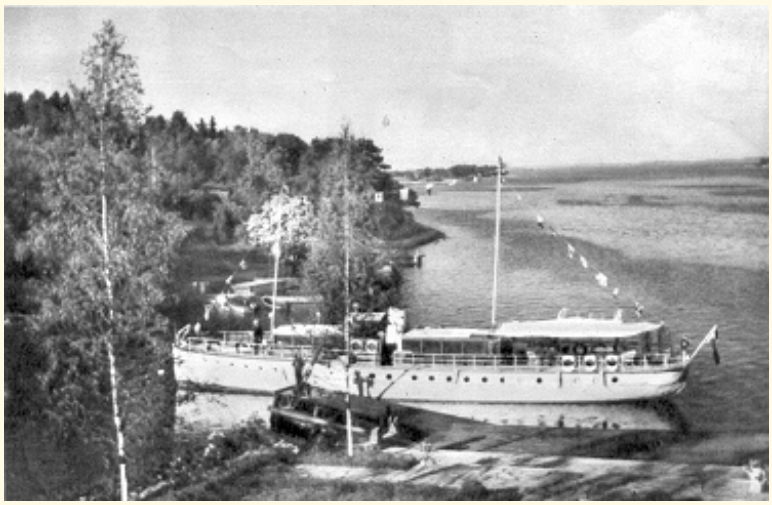
Erik Åkerlund i sitt esse ombord på segelbåten.



Generalkonsul Åkerlunds Dalaröhem, Villa Lyngsåsa, från parksidan; t. h. matsalen med Malmstensmöbel dekorerad av Alf Munthe.



Generalkonsul Åkerlund på kommandobryggan ombord på Stella Marina



Hans stolta motoryacht utanför bryggan, bilden tagen mot Jungfrufjärden från villans övre balkonger.



Generalkonsul och fru Åkerlund i trädgården

Forts. från sid. 2

Huset bjuder stora famnen åt sol och hav och vackra utsikter, vart man än ser genom de stora obrutna spegelglasfönstren. Kommer man från hamnsidan, träder man först in i ett pampigt sitting-room, möblerat med tanke på att man både skall kunna ha det cosy framför brasan i den öppna spisen, skriva vid ett bekvämt, vackert inlagt skrivbord eller spela på flygeln om lusten skulle falla på. Kungens kanna, Mälardrottningen, ja, ett helt skåp med fina sportpriser tala sitt tydliga språk om ägarens egentliga intressen. Bruno Liljefors' vackra dukar på väggarna skvallra än mer om friluftsentusiasten Erik Åkerlund.
Genom en lång fil av halliknande rum med härliga orientaliska mattor kommer man in i salongen, möblerad med ett förtjusande roccoco-möblemang i gråbeige med mattrosa brokad från van der Nothska palatset. Matsalen därintill är ett fullgott prov på svenskt konsthantverk, utfört av Carl Malmsten och med dekor i turkosblått och milda pastellfärger av Alf Munthe. Det tjusigaste av alla rummen är ändå vardagsrummet på övre botten med sin enastående utsikts- och pratvrå.

Forts. på sid. 5

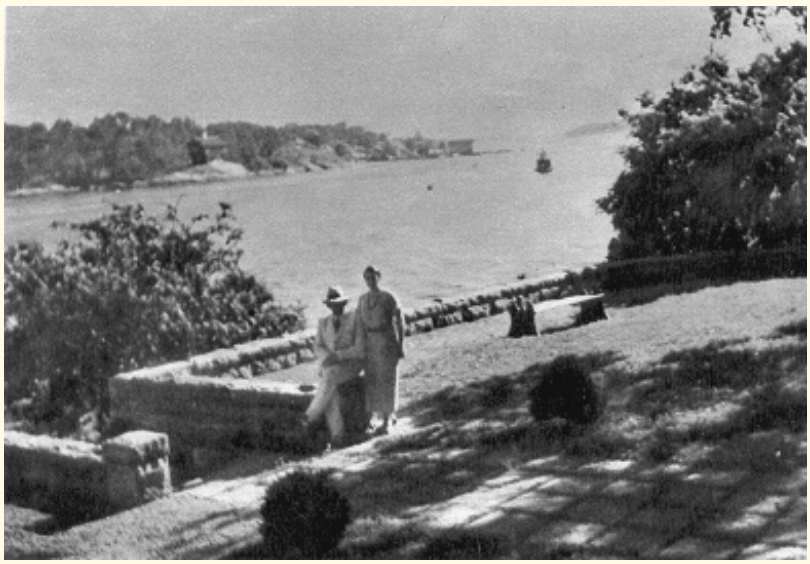








Ovanifrån generalkonsul- innan Ulla Åkerlunds budoir med Kamkes porträtt av maken; sovrummet; vardagsrummet med vyn över Dalarö skans; längst ned en ståtlig fil av rum in mot salongen.



En vy över parken mot sjösidan

Forts. från sid. 4

Genom det stora fönstret har man här en storartad vy över stora segelleden och Dalarö skans. Äran av detta rums tillkomst genom sammanslagning av två rum och en loggia tillkommer generalkonsulinnan Åkerlund, som också möblerat rummet med skickligt tillvaratagande av dess möjligheter. Framför fönstret en enorm soffa av bekvämaste art, som någon inredningsarkitekt kunnat tillskapa. Ovanför den ett vackert porträtt av generalkonsulinnan Ulla Åkerlund, utfört av österrikaren Erich Lamm. Carl Malmsten har gjort det övriga smäckra möblemanget i havsgrönt med blomsterdekor.

Längre bort i övre våningen ligger ett härligt sovrum med utsikt åt tre håll, ett rum, som skulle komma till och med filmstjärnorna i Hollywood att dra en suck av avund. Generalkonsulinnans gemak i empire innanför sovrummet är lätt preciöst och mycket bekvämt. Det sistnämnda adjektivet för oss in på övervåningens praktiska sevärdheter, de utsökta badrummen, de utstuderat inredda garderoberna, för att inte tala om linneskåpet, generalkonsulinnans stolthet. Där finns allt vad ett kvinnohjärta kan begära av härliga handsydda dukar och servietter, underbara spetsar för festbruk, det mesta hemfört från generalkonsul och fru Åkerlunds årliga utlandsresor, speciellt från Österrike.

Apropos resa så vore det orätt att tala om Erik Åkerlunds Dalaröparadis utan att nämna hans fantastiskt fina och vackra Stella Marina, motoryachten som är dess herres ständiga glädjekälla. Varje år tillkommer nya förbättringar. Ombord finns för övrigt allt vad man kan begära av komfort - badrum, där man kan få både sött. och salt vatten, tre gästhytter med plats för åtta, tio gäster, stor rökhytt med radio, matsal för tolv personer och ett kök med elektrisk utstyrsel, som skulle komma en husmoder på terra firma att blekna av avund. Bekvämare kan man inte färdas i våra farvatten. Där är också ständigt gäster, där såväl som i den Åkerlundska villan med sin magnifika gästrumsflygel, byggd naturligtvis främst för husets herres höga plaisir men i nästan lika hög grad med tanke på hemmets vänkrets. Ty gästfri är Erik Åkerlund, otroligt road av att se folk omkring sig, höra festglädje och låta andra njuta av det livets goda han själv samlat i ladorna.

Tigram.